

ภาคผนวก

ข้อสงวนของไทยในอนุสัญญากรุงเบิร์น¹

ข้อสงวนของไทยในอนุสัญญากรุงเบิร์นมีจำนวน 6 ประการ กล่าวสรุปความดังนี้

1. รัฐบาลไทยขอสงวนไม่ผูกพันตามวรรคสี่ของมาตรา 2 แห่งอนุสัญญากรุงเบิร์น ฉบับแก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน ซึ่งว่าด้วยการคุ้มครองงานศิลปะประยุกต์ที่มีวัตถุประสงค์ทางอุตสาหกรรม คือ ไม่ยอมให้มีการคุ้มครองศิลปะประยุกต์ที่ทำเป็นอุตสาหกรรม

2. เกี่ยวกับความสมบูรณ์แห่งเงื่อนไขและแบบแผนต่างๆ ที่ระบุไว้ในกฎหมายของประเทศแหล่งกำเนิดผลงาน ประเทศไทยถือว่า การได้รับสิทธิต่างๆ จะขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์แห่งเงื่อนไขและแบบแผนนั้นๆ และการคุ้มครองในประเทศอื่นๆ ต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดผลงาน

3. เกี่ยวกับสิทธิแต่ผู้เดียวของผู้ประพันธ์ที่จะแปลหรือมอบอำนาจให้ทำการแปลผลงานของตน ผู้ประพันธ์ที่เป็นคนในบังคับ หรือเป็นประชาชนพลเมืองของประเทศสมาชิกสหภาพเบิร์น หรือเป็นผู้แทนที่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศนั้นๆ จะมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะแปลหรือมอบอำนาจให้ทำการแปลผลงานของตนในประเทศอื่นๆ ได้เป็นเวลา 10 ปี นับแต่วันที่ได้โฆษณาผลงานนั้นในประเทศสมาชิกสหภาพเบิร์นเมื่อพ้น 10 ปีไปแล้ว ถ้าหากว่ายังมีได้เคยอนุญาตให้แปลเป็นภาษาที่ต้องการ เจ้าของลิขสิทธิ์คือผู้ประพันธ์จะห้ามหรือไม่อนุญาตให้แปลเป็นภาษานั้นมิได้

4. เรื่องยาวหลายตอนจบ รวมทั้งนิทาน ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์หรือวารสารของประเทศสมาชิกสหภาพเบิร์น จะทำซ้ำในประเทศอื่นในรูปแบบเดิมหรือแปลแล้วไม่ได้ ถ้ามิได้รับอนุมัติจากผู้ประพันธ์ หรือผู้แทนที่ถูกต้องตามกฎหมาย

เงื่อนไขนี้ทุกประการจะใช้บังคับแก่บทความอื่นๆ ในหนังสือพิมพ์หรือวารสารทำนองเดียวกันด้วย ในเมื่อผู้ประพันธ์หรือบรรณาธิการได้ประกาศไว้ในหนังสือพิมพ์วารสารที่ตีพิมพ์บทความนั้นๆ อย่างแจ่มแจ้งว่า ห้ามนำไปตีพิมพ์ซ้ำ ในกรณีที่เป็นวารสาร ถ้าระบุงการห้ามเช่นนี้ไว้กว้างๆ ในตอนเริ่มต้นแต่ละตอนก็เป็นการเพียงพอแล้ว

ในกรณีที่ไม่มีการห้ามไว้ก็อาจจะตีพิมพ์บทความนั้นซ้ำอีกได้ โดยบอกที่มาไว้ด้วย บทความทางการเมือง ข่าวประจำวัน ข่าวสารความรู้เบ็ดเตล็ด จะทำซ้ำได้ทุกกรณี

¹ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (พฤศจิกายน 2531). *บันทึก เรื่อง การคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาในประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 กรณีสหรัฐจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเบิร์น ฉบับแก้ไขกรุงปารีส ค.ศ. 1971 เรื่องเสร็จที่ 499/2531*. หน้า 12.

5. เกี่ยวกับการแสดงนาฏกรรมหรือนาฏกรรมดนตรีต่อสาธารณชนและการแสดงดนตรีสาธารณชน การคุ้มครองนาฏกรรมนาฏกรรมดนตรีและดนตรีนั้น ไม่ว่าจะโฆษณาแล้วหรือยังไม่โฆษณาก็ตาม จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย กล่าวคือผู้แปลหรือทำซ้ำจะต้องได้รับมอบอำนาจจึงจะทำซ้ำได้ ถ้าหากว่าผู้ประพันธ์บอกไว้ในผลงานว่าห้ามนำไปทำซ้ำหรือแปล ทั้งนี้ให้รวมทั้งการคิดทำระบำปลายเท้าด้วยอย่างไรก็ดี เรื่องนี้ถ้ามีปัญหาต้องให้ศาลตัดสินชี้ขาด

6. เกี่ยวกับการใช้อนุสัญญาแก่ผลงานซึ่งในขณะที่ยังมีผลบังคับใช้ยังมีได้ตกเป็นสาธารณสมบัติในประเทศที่เกิด การใช้อนุสัญญากรุงเบิร์นแก่ผลงานที่ยังมีได้ตกเป็นสมบัติของสาธารณะในประเทศที่เกิดในขณะที่ยังมีผลบังคับใช้นั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้หรือบทบัญญัติเพิ่มเติม ถ้าไม่มีเงื่อนไขดังกล่าวก็ให้เป็นไปตามที่กฎหมายของแต่ละประเทศกำหนดเงื่อนไขเหล่านั้นจะใช้แก่สิทธิพิเศษในการแปลด้วยตามข้อสงวนนี้สำหรับประเทศไทยจึงให้ความคุ้มครองตลอดชีวิตของผู้ประพันธ์กับอีก 30 ปี (แต่ตามกฎหมายใหม่ คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 เพิ่มอายุคุ้มครองเป็นตลอดชีวิตกับอีก 50 ปี)